

Arrest

nr. 154 666 van 16 oktober 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, op 16 juni 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 1 juni 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 23 juni 2015 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. MBOG, die loco advocaat I. TWAGIRAMUNGU verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Burundese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 12 april 1973.

Op 3 december 2014 vraagt de verzoekende partij de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie aan, in de hoedanigheid van gezinshereniger met haar Belgische echtgenote.

Op 1 juni 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt luidt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfs- kaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 03.12.2014 werd ingediend door:

Naam: B. [...]

Voornaam: M. [...]

Nationaliteit: Burundi

Geboortedatum: 12.04.1973

Geboorteplaats: Mutakura Bujumbura

Identificatienummer in het Rijksregister: [...]

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: [...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3" van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

[...]

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actiefwerk zoekt.

Als bewijs van haar bestaansmiddelen legt de referentiepersoon volgende documenten voor:

- attest van werkloosheid ABW Vilvoorde dd. 01.12.2014 waarin wordt gesteld dat de referentiepersoon op datum van het attest wordt vergoed als volledig werkloze; attest ABW Vilvoorde dd. 04.12.2014 waaruit blijkt dat de referentiepersoon een werkloosheidsvergoeding ontving voor de periode januari 2013 - november 2014

- overeenkomst M.(...) G.(...) I.(...) dd. 24.11.2014: er liggen geen bijkomende documenten voor waaruit blijkt dat de referentiepersoon deze coaching effectief volgt of gevolgd heeft.

- enkele jobadvertenties: gezien er geen bewijzen voorliggen dat de referentiepersoon effectief heeft gesolliciteerd voor deze jobs, kunnen deze niet aanvaard worden als afdoende bewijs dat de referentiepersoon heden actief op zoek is naar werk.

- document 'annulation de votre inscription comme demandeur d'emploi' dd. 21.08.2014 bij Actiris Brussel

- arbeidsovereenkomst D.(...) S.(...) BVBA S.(...) dd. 17.09.2014 voor één dag tewerkstelling op 03.10.2014; inschrijvingsattest Tempo-Team dd. 01.12.2014 waaruit blijkt dat de referentiepersoon zich inschreef als kandidaat-uitzendkracht: één dag tewerkstelling in oktober 2014 en een loutere inschrijving bij een uitzendkantoor welke niet aantoont dat de referentiepersoon effectief solliciteert, kunnen niet aanvaard worden als afdoende bewijs dat ze heden actief op zoek is naar werk.

Gezien de referentiepersoon niet bewijst dat zij heden actief op zoek is naar werk, kan de voorgelegde werkloosheidsuitkering niet in aanmerking genomen worden in de beoordeling van de bestaansmiddelen.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken."

2. Rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) doet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) uitspraak op basis van de synthesesmemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In een enige middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

3.1.1. De verzoekende partij adstrueert haar middel als volgt:

"In eerste middel beroept verzoekende partij zich op een schending van artikel 40ter van de vreemdelingenwet: De referentiepersoon was werkloos maar heel actief naar werk heeft gezocht (zie stukken met het verzoekschrift). Mevrouw U. N. [...] heeft nu een stabiele baan gevonden. Dat is een bewijs dat ze heel actief naar werk heeft gezocht en dat tegenpartij geen gelijk heeft."

3.1.2. De verwerende partij repliceert als volgt op het middel van de verzoekende partij:

"Verzoekende partij poogt voor te houden dat zij maandelijks kan beschikken over een inkomen ten belope van € 1.700 per maand.

In antwoord op de inhoudelijke kritiek van de verzoekende partij, laat verweerder gelden dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Administratieve vereenvoudiging geheel terecht heeft geoordeeld dat een beslissing houdende weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) diende te worden genomen.

Immers heeft de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Administratieve vereenvoudiging na grondig en zorgvuldig onderzoek van de voorgebrachte documenten vastgesteld dat de verzoekende niet voldeed aan de voorwaarden gesteld bij art. 40ter Vreemdelingenwet, waar onder meer wordt bepaald:

"Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen :

- dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen :*

- 1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;*

- 2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;*

- 3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.*

- dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt (...)."*

De gemachtigde van de Staatssecretaris motiveerde in de bestreden beslissing dat de vestiging niet kan worden toegestaan, nu:

- de voorgelegde bewijzen niet aantonen dat de bestaansmiddelen van de te vervoegen Belgische partner stabiel en toereikend zijn;*

- de referentiepersoon een attest van werkloosheid voorlegt, waaruit blijkt dat hij een werkloosheidsuitkering ontving tijdens de periode januari 2013-november 2014;*

- werkloosheidsuitkeringen niet in aanmerking komen als bewijs van toereikende, regelmatige en stabiele bestaansmiddelen;*

- geen bewijzen voorliggen dat de referentiepersoon actief op zoek is naar werk*

Het is op grond van deze redenen niet kennelijk onredelijk om het verblijf van meer dan drie maanden te weigeren met bevel om het grondgebied te verlaten.

De gemachtigde van de federale staatssecretaris voor Asiel en Migratie en voor Maatschappelijke integratie besliste terecht dat geen bewijs werd geleverd dat de Belgische referentiepersoon over stabiele, toereikende en regelmatige inkomsten beschikt, die volstaan om een effectieve tenlasteneming van verzoekende partij te verzekeren.

Geenszins toont verzoekende partij aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris onredelijk of onzorgvuldig te werk zou zijn gegaan.

Integendeel heeft de gemachtigde van de staatssecretaris terecht vastgesteld dat verzoekende partij als bewijs van inkomsten van de referentiepersoon stukken inzake een werkloosheidsuitkering voorlegt, zonder dat werd aangetoond dat de referentiepersoon actief naar werk zoekt, zodat de werkloosheidsuitkering overeenkomstig artikel 40ter van de wet niet in aanmerking kan worden genomen.

Verzoekende partij houdt voor dat zij wel degelijk beschikt over de nodige toereikende, stabiele en regelmatige inkomsten. Zo wordt in het verzoekschrift melding gemaakt dat zij over een maandelijks inkomen van € 1.700 zouden beschikken.

Verweerder merkt op dat de verzoekende partij haar beweringen ondersteunt door een bijkomend stuk toe te voegen.

Dit stuk was evenwel niet aan de gemachtigde van de Staatssecretaris ter kennis gebracht op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, zodat deze geen rekening heeft kunnen houden met voormelde inkomsten, die pas in het kader van onderhavige procedure worden voorgelegd.

De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (zie ook R.v.V. nr. 509, 29 juni 2007).

In het middel van verzoekende partij is met deze regel geen rekening gehouden, waardoor het geenszins tot de beoogde nietigverklaring kan leiden.

Terwijl dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij ook geen belang heeft bij haar concrete kritiek, die betrekking heeft op inkomsten die zij zou hebben genoten terwijl zij de referentiepersoon is in functie van wie de aanvraag werd ingediend. Het weze herhaald dat artikel 40ter van de Vreemdelingenwet niet bepaalt dat bij de beoordeling van de voorwaarde inzake het beschikken over voldoende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen door de referentiepersoon, tevens rekening dient te worden gehouden met de inkomsten van andere dan de referentiepersoon.

Zie ter zake:

“Dat enkel de bestaansmiddelen van de Belgische onderdaan zelf in dit verband relevant zijn volgt duidelijk uit de bepaling van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet waarnaar de bijlage 20 verwijst en die uitdrukkelijk bepaalt dat de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Verzoeker kan dan ook niet de verwachting koesteren dat de bijlage 20 nog verder motiveert op dit vlak.” (R.v.V. nr. 119.532 dd. 26.02.2014).

En :

“De verwerende partij dient enkel rekening te houden met het inkomen van de referentiepersoon in functie van wie het verblijf wordt aangevraagd.” (R.v.V. nr. 49.147 van 5 oktober 2010)

Het eerste middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen.

De verzoekende partij heeft een aanvraag ingediend voor een verblijf van meer dan drie maanden als echtgenoot van een Belg in toepassing van artikel 40ter van de vreemdelingenwet. “

3.1.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan als annulatierechter enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing uitoefenen (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94). Dit houdt in dat de Raad in het raam van de uitoefening van zijn wettelijk toezicht niet bevoegd is om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet tot een onredelijk besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr.101.624).

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar artikel 40ter, tweede lid van de Vreemdelingenwet. Voormeld artikel luidt als volgt:

“Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen :

- dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen :

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

- dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden."

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet bepaalt zeer duidelijk dat een werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking wordt genomen voor zover de Belgische referentiepersoon kan bewijzen actief werk te zoeken.

In casu worden de bestaansmiddelen, namelijk het inkomen uit een werkloosheidsvergoeding conform het gestelde in artikel 40ter, tweede lid, eerste streepje, 3° Van de vreemdelingenwet niet in aanmerking genomen omdat het wettelijk voorziene bewijs ontbreekt dat de Belgische referentiepersoon actief naar werk zoekt. In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat de Belgische referentiepersoon niet bewijst dat zij heden actief op zoek is naar werk, aangezien er geen bewijzen voorliggen dat ze de coaching bij M. op 24 november 2014 effectief heeft gevolgd en dat ze effectief heeft gesolliciteerd bij de bedrijven waarvan ze jobadvertenties voorlegt. Ook wordt er in de bestreden beslissing op gewezen dat één dag tewerkstelling in oktober en een inschrijvingsbewijs als kandidaat-uitzendkracht bij een uitzendkantoor niet effectief aantonen dat de referentiepersoon effectief solliciteert. Op grond van voormelde gegevens concludeert de verwerende partij dat de referentiepersoon niet aantoonde dat zij heden op zoek is naar werk en dat bijgevolg de voorgelegde werkloosheidsuitkering niet in aanmerking kan worden genomen in de beoordeling van de bestaansmiddelen.

In de synthesesamenvatting stelt de verzoekende partij echter dat de referentiepersoon wel actief naar werk heeft gezocht. De verzoekende partij voegt volgende stukken aan haar verzoekschrift toe om haar verklaringen te staven: de bestreden beslissing van 1 juni 2015, de inschrijving bij Actiris van 4 juni 2015, het lezen van een vacature als oefening, de uitnodiging tot een sollicitatiegesprek van 4 februari 2015, de afwijzing van een sollicitatiebrief van 5 februari 2015, twee vacatures voor een poetsbureau, een afwijzing na het deelnemen aan selectieproeven bij P. en twee loonfiches van de verzoekende partij. Voorts geeft de verzoekende partij aan dat de referentiepersoon heden een stabiele baan gevonden heeft. Hiervan legt ze echter geen begin van bewijs voor.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij uitdrukkelijk aan de verzoekende partij heeft gevraagd om voor 3 maart 2015 volgende bewijsstukken voor te leggen: ziektekostenverzekering, bewijs van bestaansmiddelen van gevestigde en bewijs van voldoende huisvesting. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij voor het nemen van de bestreden beslissing een attest van werkloosheid van de referentiepersoon van 4 december 2014 heeft neergelegd. Daarnaast werden ook nog twee huurovereenkomsten, een bewijs van ziektekostenverzekering voor de verzoekende partij en van de referentiepersoon, een verklaring van 4 december 2014 van werkloosheidsuitkeringen voor de periode januari 2013 tot november 2014, een coaching overeenkomst met M. van 24 november 2014, een dagcontract bij D.S. van 3 oktober 2014, de inschrijving als uitzendkracht bij Tempo-team op 1 december 2014 en vier verschillende vacatures voor een poetsbureau doorgestuurd. Zoals blijkt uit hetgeen voorafgaat heeft de verwerende partij haar beslissing op voormelde stukken gebaseerd. Uit het administratief blijkt niet dat de verzoekende partij de stukken die zij aan haar verzoekschrift voegt voor het nemen van de bestreden beslissing aan de verwerende partij overgemaakt heeft.

De Raad wijst erop dat in het kader van een aanvraag van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie het aan de verzoekende partij toekomt om alle nuttige inlichtingen te verschaffen aangaande de bestaansmiddelen van de referentiepersoon. De bewijslast inzake de bestaansmiddelen vereiste rust bij de verzoekende partij die erover moet waken haar aanvraag te vervolledigen en te actualiseren indien nodig. *In casu* blijkt dat de bijkomende stukken van het verzoekschrift niet werden gevoegd bij de aanvraag noch voor het nemen van de bestreden beslissingen aan de gemachtigde werden voorgelegd. De verwerende partij kon er bij het nemen van de bestreden beslissing tot weigering van verblijf dan ook geen rekening met houden.

Met het bijbrengen van nieuwe elementen en nieuwe stukken vraagt de verzoekende partij in wezen een feitelijke herbeoordeling van de zaak. De Raad merkt op dat hij, in het voorliggend geschil overeenkomstig artikel 39/2 van de Vreemdelingenwet optreedt als annulatierechter. De Raad kan geen rekening houden met elementen en documenten die slechts naderhand bij het verzoekschrift worden

neergelegd aangezien hij de regelmatigheid van een bestuurshandeling dient te beoordelen in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110.548; RvS 26 februari 2009, nr. 4069 (c)). De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden door bij zijn wettigheidstoetsing rekening te houden met gegevens die dateren van na de bestreden verblijfsweigering (RvS 18 juni 2009, nr. 194.395).

Met haar betoog maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat de bestreden beslissing genomen werd met miskenning van artikel 40~~ter~~ van de Vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. RYCKASEYS